

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว ที่ให้ทุกภาคส่วนตระหนักร่วมกันในการพัฒนาประเทศไทยไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในระยะยาว โดยประเทศต้องเร่งพัฒนาปัจจัยพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์ในทุกด้าน ได้แก่ การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ซึ่งต้องดำเนินการควบคู่กับการเร่งยกระดับทักษะฝีมือแรงงานกลุ่มที่กำลังจะเข้าสู่ตลาดแรงงานและกลุ่มที่อยู่ในตลาดแรงงานในปัจจุบันให้สอดคล้องกับสาขาการผลิตและบริการเป้าหมาย และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี รวมถึงการพัฒนาคนในภาพรวมให้เป็นคนที่สมบูรณ์ การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกๆระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสม ในแต่ละช่วงวัยเพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการ ในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นพัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการสื่อสาร ทักษะการใช้เหตุผล และการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน วัยแรงงานเน้นการสร้างความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานทั้งทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะเฉพาะในวิชาชีพ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ทักษะการประกอบอาชีพอิสระ เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2558)

สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ซึ่งเป็นแผนการศึกษาแห่งชาติ 20 ปี ที่กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุข สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” ในยุทธศาสตร์ที่ 3 เป้าหมายที่ 3 สถานศึกษาทุกระดับการศึกษาสามารถจัดกิจกรรม/

กระบวนการเรียนรู้ตามหลักสูตรอย่างมีคุณภาพและมาตรฐาน มีตัวชี้วัดที่สำคัญ ได้แก่ จำนวนสถานศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพิ่มขึ้น และ จำนวนสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 เพิ่มขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560: 10-21) และแผนพัฒนาการศึกษาของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) ที่กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลกจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) ทำให้หุ่นยนต์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาแทนที่กำลังคนที่มีฝีมือและทักษะต่ำ ทิศทางการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศทั่วโลกได้ตั้งเป้าหมายให้ประชากรมีทักษะ สมรรถนะ และความสามารถเฉพาะทาง รัฐบาลไทยจึงกำหนดนโยบายการปรับเปลี่ยนประเทศไทยสู่ไทยแลนด์ 4.0 ส่งผลด้านการจัดการศึกษาต้องผลิตและพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้วยองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) คณิตศาสตร์ (Mathematics) ที่มีความเชื่อมโยงกันในโลกของความเป็นจริง (STEM EDUCATION) และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะด้านการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา ทักษะด้านการคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีม และภาวะผู้นำ ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรม ต่างกระบวนทัศน์ ทักษะด้านการสื่อสารสารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะอาชีพและการเรียนรู้ และความมีเมตตา กรุณา วินัย คุณธรรม จริยธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 5-6)

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 หมวด 1 มาตรา 8 การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ กำหนดให้จัดได้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ 1) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก 2) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัด และการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม 3) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ โดยการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการในการกำหนดนโยบาย การผลิตและพัฒนากำลังคน และการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นหลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์เข้าสู่คุณวุฒิการศึกษา เพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ (ประเวศ ยอดยิ่ง, 2556: 1-5) ซึ่งสอดคล้องกับ นโยบาย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2558 ที่ได้กำหนดเป็นนโยบายเฉพาะด้านการอาชีวศึกษา โดยให้ปรับทัศนคติเปลี่ยนค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียนให้เห็นความสำคัญและเข้าสู่การเรียนสายอาชีวศึกษาให้มากขึ้น และส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบทวิศึกษา ให้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) เมื่อจบการศึกษาแล้วให้ได้รับวุฒิการศึกษารับรอง 2 ใบ ซึ่งสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559: 7)

การจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) หรือการจัดการเรียนการสอนคู่ขนาน รูปแบบผสมหน่วยกิตคือ การจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้แก่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ที่มีความประสงค์จะเรียนในสายวิชาชีพ โดยผู้เรียนจะเรียนรายวิชาสามัญที่สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเรียนวิชาชีพสาขาต่าง ๆ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา รวมทั้งได้รับการฝึกปฏิบัติงานจริงกับสถานประกอบการต่าง ๆ ในช่วงภาคฤดูร้อนและภาคฤดูฝน เมื่อผู้เรียนได้ศึกษาครบตามหลักสูตรจะได้รับวุฒิการศึกษา ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งข้อดีของการดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบทวิศึกษา คือ 1) เป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเข้าถึงวิชาชีพด้านอาชีวศึกษาให้แก่ผู้เรียนสายสามัญตามความสนใจและความถนัดของตนเอง 2) สามารถขยายกลุ่มผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายให้เข้าสู่หลักสูตรอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น 3) เมื่อสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร ผู้เรียนจะได้วุฒิการศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 4) ประหยัดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง 5) ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อได้ โดยปัจจุบันรัฐบาลได้มีนโยบายที่ชัดเจนในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา ที่ต้องการเพิ่มผู้เรียนสายอาชีวศึกษาให้มากขึ้น เพื่อสนับสนุนการผลิตบุคลากรให้เพียงพอเพื่อรองรับการจ้างงานทั้งภาคธุรกิจบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม และเพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้พื้นฐานด้านอาชีพและสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้ทันที รวมทั้งเป็นการเพิ่มจำนวนผู้เรียนสายอาชีวศึกษาให้มีจำนวนมากขึ้น (คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ, 2559: 17)

อนุสรณ์ แสงนิมนวล (2556) กล่าวถึงสภาพปัญหาปัจจุบันของการจัดการอาชีวศึกษาว่า ผู้เรียนอาชีวศึกษาจะมีปัญหาด้านทักษะด้านการสื่อสารและภาษาอังกฤษโดยเฉพาะผู้เรียนในสายอาชีพ ประกอบกับภาพลักษณ์ของอาชีวศึกษา เป็นภาพเด็กอาชีวศึกษาตีกัน พ่อแม่กลัวลูกหลานจะไปตีกัน สังคมกลัวจะโดนลูกหลง จึงมาเรียนสายอาชีพหรือเรียนอาชีวศึกษาน้อย ซึ่งจะมีผลไปถึงปัญหาของการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ดังกล่าวด้วย โดยเฉพาะสภาพปัญหาของการบริหารจัดการทวิศึกษาที่พบจากข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของ

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ (2559: 18-20) ที่จัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาเรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) พบว่า 1) การจัดการศึกษารูปแบบทวิศึกษา เป็นแนวคิดใหม่และเป็นการสร้างนวัตกรรมในการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ มีคาบเวลาในการเรียนหรือการเพิ่มทักษะวิชาชีพจะมีเวลาค่อนข้างจำกัด ควรหาแนวทางให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติงานจริงกับสถานประกอบการเพิ่มมากขึ้น 2) เมื่อเปรียบเทียบแผนการเรียนของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2551 กับแผนการเรียนของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พ.ศ. 2556 จะพบว่าชื่อของรายวิชาสามัญบางส่วนจะคล้ายกัน แต่เมื่อศึกษาในรายละเอียดของสาระจะพบความแตกต่าง ดังนั้นต้องร่วมมือกันปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ 3) ด้านคุณภาพการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการสอบมาตรฐานวิชาชีพ 4) ด้านค่าใช้จ่ายรัฐบาลควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 5) รัฐบาลควรเร่งรัดให้กระทรวงศึกษาธิการออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้เงินในโครงการทวิศึกษาให้ผู้บริหารสถานศึกษาทั้งสองปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีอาคารสถานที่ที่มีความพร้อมสำหรับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถหลากหลายสาขาวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) และจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) มาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ในส่วนของปัญหาการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยจะเกิดขึ้นเช่นเดียวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในภาพรวมดังกล่าวข้างต้น โดยเฉพาะในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร นอกจากปัญหาด้านจำนวนเวลาเรียนหรือการเพิ่มทักษะวิชาชีพแก่ผู้เรียนทวิศึกษามีเวลาค่อนข้างจำกัด เรื่องแผนการเรียนตามหลักสูตร เรื่องการทดสอบมาตรฐานสาขาอาชีพ เรื่องการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม และเรื่องระเบียบเกี่ยวกับการใช้เงินตามโครงการ ดังกล่าวแล้ว ยังมีปัญหาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทวิศึกษาของผู้เกี่ยวข้อง ปัญหาเกี่ยวกับความร่วมมือ และการประสานงาน ซึ่งจะต้องร่วมกันแก้ไขและพัฒนา นอกจากนี้วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานครยังต้องการเน้นเรื่องคุณภาพด้านทักษะวิชาชีพแก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญเป็นผลลัพธ์ (outcome) ที่วิทยาลัยต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนในการบริหารจัดการทวิศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญและสภาพปัญหาการบริหารจัดการทวิศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อการพัฒนาให้ถึงผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งด้านทฤษฎีและด้านทักษะในการปฏิบัติงานจริงอย่างมีคุณภาพ ให้มีการฝึกทักษะวิชาชีพที่ครอบคลุมทุกด้านดังกล่าว เพื่อเป็นการช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นได้ ผู้วิจัยจึงสนใจและมีความต้องการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนา

ภิเชก มหานคร อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร และสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตร อาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Method) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเชก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง วิธีการ แนวทาง กระบวนการ เพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพแก่ผู้เรียน ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาจาก การศึกษาองค์ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปรอบแนวคิดของการวิจัย ประกอบด้วย 1) การบริหารงานวิชาการ 2) การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา 3) การบริหารความร่วมมือกับโรงเรียนในเครือข่าย และ 4) กระบวนการบริหารจัดการทวิศึกษา

1.2 ทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดจากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21st Century Skills) โดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ (Learning Skill) ประกอบด้วย 1) ทักษะกระบวนการทำงาน 2) ทักษะการใช้เหตุผล 3) ทักษะการสื่อสาร และ 4) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี

2. ขอบเขตด้านประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตของประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มเป้าหมายดังต่อไปนี้

2.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมายในขั้นตอนที่ 1 คือการศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์

2.1.1 ประชากรในการศึกษาสภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมดประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน และครูผู้สอน จำนวน 82 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 86 คน

2.1.2 กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการใช้การสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทวิศึกษาหรือการบริหารการอาชีวศึกษาหรือการบริหารสถานศึกษา ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในขั้นตอนที่ 2 คือการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2.1 กลุ่มเป้าหมายในการสนทนากลุ่มเพื่อร่วมกันยกร่างรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้เข้าร่วมการสนทนากลุ่มที่เป็นบุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก ประกอบด้วย ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน หัวหน้างานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน หัวหน้าแผนกวิชา จำนวน 3 คน ครูผู้สอน จำนวน 4 คน และเป็นบุคลากรของสถานศึกษาในเครือข่าย ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการที่รับผิดชอบทวิศึกษา จำนวน 1 คน หัวหน้างานที่รับผิดชอบทวิศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนารูปแบบ จากภายนอก จำนวน 2 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 21 คน

2.2.2 กลุ่มเป้าหมายในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อตรวจสอบรูปแบบ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการพัฒนารูปแบบ ด้านการบริหารสถานศึกษา และด้านการจัดการเรียนการสอน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน

2.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในขั้นตอนที่ 3 คือการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.3.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน (ไม่รวมผู้วิจัย) ครูผู้สอน จำนวน 82 คน รวมจำนวน 86 คน และ ของโรงเรียนในเครือข่าย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน ครูผู้สอน จำนวน 387 คน รวมจำนวน 399 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 485 คน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของสถานศึกษาในเครือข่าย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 214 คน

2.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และของโรงเรียนในเครือข่าย รวมจำนวน 215 คน และผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนในเครือข่าย จำนวน 140 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2554: 43) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2.4 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในขั้นตอนที่ 4 คือการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.4.1 กลุ่มเป้าหมายในการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อหาฉันทามติเกี่ยวกับความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบ 1) บุคลากรของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ได้แก่ ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน หัวหน้างานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 4 คน หัวหน้าแผนกวิชา จำนวน 3 คน ครูผู้สอน จำนวน 3 คน และ 2) บุคลากรของโรงเรียนในเครือข่าย ได้แก่ ผู้อำนวยการ จำนวน 4 คน รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 4 คน หัวหน้างานที่เกี่ยวข้อง จำนวน 3 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมทั้งสิ้น จำนวน 25 คน

2.4.2 กลุ่มเป้าหมายในการประเมินความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบ ประเมินในวงกว้างโดยใช้แบบสอบถาม ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ

นักวิชาการที่มีความรู้และประสบการณ์ ด้านการพัฒนาารูปแบบ ด้านการบริหารสถานศึกษา และด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การบริหารจัดการทวิศึกษาด้วยรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 1) ทักษะกระบวนการทำงาน 2) ทักษะการใช้เหตุผล 3) ทักษะการสื่อสาร และ 4) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ทวิศึกษา** หมายถึง การจัดการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้แก่ผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีความประสงค์จะเรียนในสายวิชาชีพ เมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาครบตามหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตรรับรองวุฒิการศึกษาทั้งในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพพร้อมกันไป ถือเป็นจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือการจัดการเรียนการสอนคู่ขนานรูปแบบผสมหน่วยกิต

2. **การสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน** หมายถึง วิธีการหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนที่เข้ามาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร โดยพัฒนาหรือสร้างเสริมทักษะวิชาชีพ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทักษะกระบวนการทำงาน 2) ทักษะการใช้เหตุผล 3) ทักษะการสื่อสาร และ 4) ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี

3. **การพัฒนาารูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา** หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการสร้างรูปแบบที่ประกอบด้วย 1) การศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 3) การทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ 4) การประเมินรูปแบบ

การบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

4. รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง โครงสร้างและความสัมพันธ์ของกระบวนการและองค์ประกอบในการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มี 4 องค์ประกอบหลัก คือ องค์ประกอบที่ 1 การบริหารงานวิชาการ องค์ประกอบที่ 2 การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา องค์ประกอบที่ 3 การบริหารความร่วมมือกับโรงเรียนในเครือข่าย และองค์ประกอบที่ 4 กระบวนการบริหารจัดการทวิศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ เพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ประกอบด้วย 1) พัฒนาหลักสูตรและการบริหารการเรียนการสอน 2) พัฒนาทีมงานวิชาการในสถานศึกษา 3) พัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน 4) พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

4.2 การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา หมายถึง การบริหารสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้การจัดการศึกษาทวิศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ ประกอบด้วย 1) การบริหารทรัพยากรบุคคล 2) การบริหารทรัพยากรงบประมาณ 3) การบริหารทรัพยากรวัสดุอุปกรณ์ 4) การบริหารทรัพยากรด้านอาคารสถานที่

4.3 การบริหารความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่าย หมายถึง แนวทางในการบริหารจัดการทวิศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่าย ประกอบด้วย 1) ร่วมมือในการสร้างความเข้าใจ 2) ร่วมมือในด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ร่วมมือในด้านการบริหารทรัพยากร และร่วมมือในการพัฒนากิจการผู้เรียน

4.4 กระบวนการบริหารจัดการทวิศึกษา หมายถึง วิธีการดำเนินงานของการบริหารจัดการทวิศึกษา โดยมีกระบวนการที่จะดำเนินการตามลำดับขั้นและเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน ประกอบด้วย ขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการจัดองค์กร (Organizing) ขั้นการนำ (Leading) ขั้นการติดตามและประเมินผล (Controlling) และขั้นการปรับปรุงและพัฒนา (Act)

5. สภาพการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง สภาพการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร เกี่ยวกับปัจจัยหรือตัวแปรที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการทวิศึกษา ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา 3) ด้านการบริหารความร่วมมือกับโรงเรียนในเครือข่าย และ 4) ด้านกระบวนการบริหารจัดการทวิศึกษา

6. แนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง วิธีดำเนินการหรือวิธีการปฏิบัติงานในการ
 บริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ที่จะทำให้การบริหารจัดการ
 ทวิศึกษาบรรลุผลสำเร็จ ซึ่งประกอบด้วยประเด็นแนวทางการบริหารจัดการ ใน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้าน
 การบริหารงานวิชาการ 2) ด้านการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา 3) ด้านการบริหารความร่วมมือ
 กับโรงเรียนในเครือข่าย และ 4) ด้านกระบวนการบริหารจัดการทวิศึกษา

7. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน
ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง
 การพิจารณาตัดสินคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียน
 ของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดย
 พิจารณาจากเกณฑ์ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสอดคล้อง (Congruity) ด้านความเหมาะสม
 (Propriety) ด้านความเป็นไปได้ (Feasibility) และด้านความเป็นประโยชน์ (Utility) ซึ่งแต่ละด้านมี
 ความหมาย ดังนี้

7.1 ความสอดคล้อง หมายถึง ความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันขององค์ประกอบหลัก
 องค์ประกอบย่อย และปัจจัยสู่ความสำเร็จ ในแต่ละองค์ประกอบย่อย รวมทั้งความสอดคล้องต่อเนื่อง
 ของกระบวนการของรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัย
 เทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

7.2 ความเหมาะสม หมายถึง ความสัมพันธ์กันระหว่างทฤษฎี หลักการ และแนวคิด
 ของรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนา
 ภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งสามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมในการ
 บริหารจัดการทวิศึกษา

7.3 ความเป็นไปได้ หมายถึง โอกาสที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายที่ระบุไว้ในรูปแบบการ
 บริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
 และมีความเป็นไปได้ว่าจะประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติ

7.4 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ผลจากการนำรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษา
 เพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงาน
 คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไปใช้ในสถานศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการทวิศึกษา
 ประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และผู้เรียน

8. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของวิทยาลัยเทคนิค
 กาญจนาภิเษก มหานคร และสถานศึกษาในเครือข่ายเรียนร่วมตามโครงการ

9. **ครูผู้สอน** หมายถึง ข้าราชการครู ครูผู้ช่วย ครูพิเศษสอน และพนักงานราชการ(ครู) ในวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร และโรงเรียนในเครือข่ายเรียนร่วมตามโครงการ

10. **ผู้เรียน** หมายถึง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเภทสามัญศึกษา ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนเพื่อเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ประโยชน์ด้านวิชาการ

1.1 ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพและแนวทางการบริหารจัดการทวิศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2 ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.3 ได้รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเสนอต่อผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้สนใจต่อไป

2. ประโยชน์ด้านการประยุกต์ใช้

2.1 ผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการวางแผน ปรับปรุง หรือกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของหลักสูตรทวิศึกษา

2.2 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำรูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการทวิศึกษาในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 รูปแบบการบริหารจัดการทวิศึกษาเพื่อสร้างเสริมทักษะวิชาชีพผู้เรียนของวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่พัฒนาขึ้นนี้กระทรวงศึกษาธิการหรือรัฐบาลสามารถนำไปประยุกต์เพื่อให้สถานศึกษาในสังกัดนำไปใช้บริหารจัดการทวิศึกษา